

عنوان مقاله:

کاوشی تاریخی در معانی ماده قرآنی «أ ن ث» با رویکرد مسیرشناسی ساخت

محل انتشار:

پژوهش های زبانشناختی قرآن، دوره 9، شماره 1 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

احمد پاکتچی - دانشیار دانشگاه امام صادق(ع)، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

ماده قرآنی «أ ن ث» و مشتقات آن، بخش مهم بار معنایی مربوط به نگرش جنسیتی را در قرآن کریم حمل می کند و از همین رو، مذاقه در معنای آن، در حل مسائل مربوط به جنسیت، مهم و کارگشا است. در منابع لغوی و تفسیری بر مبنای واحدنگاشتن ریشه ماده «أ ن ث»، نوعی ارتباط معنایی از نوع تلازم میان جنسیت مؤنث و سستی برقرار شده که گاه بهصراحت از آن سخن آمده و در بسیاری از مواقع، بهطور ضمنی در نظر گرفته شده است. در پژوهش حاضر، کوشش میشود با بهره گیری از روشهای معناشناسی تاریخی، بهویژه مسیرشناسی ساخت و گونهشناسی ساخت معنا، نسبت میان جنسیت مؤنث و معنای سستی از حیث ریشه، کاویده و میزان موجه بودن این رابطه ارزیابی شود. نتیجه کاوش این است که ارتباط میان این دو معنا، حاصل اشتراک لفظی کهن در زبان سامی مادر است و سابقه مرتبط دانستن دو معنا در حد اشتراک معنوی، به دوره اسلامی و حدود دو قرن پس از نزول قرآن کریم باز میگردد. بر اساس این، کاربردهای قرآن را نمیتوان با این پیوند متأخر فهم کرد و ارتباط برقرارشده را به نظام معنایی قرآن کریم نسبت داد.

کلمات کلیدی:

جنسیت مؤنث، عربی قرآنی، گونهشناسی ساخت معنا، زبانشناسی سامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1148289>

